

ΜΙΑ ΕΚΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ο κ. Παύλος Κουντουριώτης

Ο κ. Κ. Παλαμάς

Ο κ. Αθ. Εύταξιος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΩΝ ΕΞΟΧΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ΑΘΗΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΒΟΤΣΗΣ, ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝ. ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

Ἡ νεότης τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτη. Ἐνα ἐπίσπεδον κατὰ τὴν ναυμαχίαν. Ὁ τροποκρατικὸς ἀξιοματικὸς. Τὰ κενδρούνια χτυποῦν! Νίκη! Νίκη! Ὁ Μ. Μητροπολίτης καὶ ὁ Ἐλληθ. Στρατῆς. Ὁ κ. Εὐταξίας καὶ ὁ Χορ. Τρικοῦπης. Αἱ γνώμαι τοῦ διὰ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Τρικοῦπ. Συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν. Ὁ ναργυλῆς. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Φιλοσοφούναι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. «Ἄν ἐπιθυμῆ, νὰ παίξῃ, ἐν Ἑλλάδι τὸν ρόλον τοῦ Σταμπούλου, ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Βάτερμπεργ» Ὁ Κωστής Παλαμᾶς κουβαλεῖ τὰς πετρὰς καὶ χῶμας στὸν Πειραιᾶ. Ὁ Βότσης περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας. Τὶ ἀπήνητος στὸν θεῖο του κ. Κουντουριώτη ἕνας Ὑδραῖος. «Ἐμεῖς ἐλέεμε... Μισαοὺλ!...» Πῶς ἔμεινε φτωχὸς ὁ κ. Διον. Λαυραγκᾶς. Ἡ πρότασις τοῦ φίλου τοῦ Εἰσαγγελέως. Μουσικὴ γιὰ τοὺς γεωργούς, τ' ἄφροτρα, τὰ βῆδία! Μελοποίησης... ἐπιδοτηρίων!

Τὸ «Μπουκέτο» εἶχε πρὸ μνηῶν τὴν ἔμπνευσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς πλεόν ἔξεχοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλληνίδων, τοὺς ἐξέχοντας εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν ἐπιστήμην, τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, νὰ τοῦ διηγηθῶν τὰ πλεόν συγχρηστικά ἢ κοινικά, τὰ πλεόν χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς τῶν. Πρὸς τοῦτο ζητεῖ τῶν πλεόν γνωστῶν ἁγίων λογίων μας ἐξιστράτευσαν, τῆ ἐντολή μας, ἀπὸ ἔξαιμῶν. Κατεδίωξαν ἴσχυροὺς, ἀσφατηροὺς, λοιπὰς, ἠθολοιοὺς καὶ υποσηκούς, ἐπιλόθην πλουτοῦ, δὲν ἐπέστησαν σιγμῆν, διέθεσαν πᾶν μέσον καὶ ἐθροιάβεσαν! Ἐντέος ἔξ μνηῶν συνεκτεροῦσθῶσαν εἰς τὰ σφραγῆμα μας τὰ ἀνέκδοτα καὶ αἱ φωτογραφία τοῦ περιπῶν ἐκ τῶν πλεόν ἔξεχοντων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, ἀνέκδοτα ἐνδιαφερόντων, χαρακτηριστικῶν, τραγικᾶ ἢ ἐθθῆμα.

Τὴν δημοσιεύσιν τῶν ἀνεκδῶν ἀδιῶν, τὰ ὅποια ἕκαστος τῶν πολιτικῶν, λογίων, ἐπιστημόνων, ἠθολογῶν, μουσικῶν διηγήθη μετ' ἰδιοῦ του τὸ σῶμα, ἀρχίζοντες ἀπὸ ὁμηρον. Παρακολουθεῖτε τὰ λοιπὸν καὶ ἀπολαβάνετε.

Ο Κ. ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Πρώτος ὁμιλητὴρ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Παύλος Κουντουριώτης:

Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης ὁ δόξαθεῖς εἰς τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ συντελέσας μεγάλους διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ναυτικῆς του πείρας, εἰς τὴν κατὰ τὸν Τούρκων νίκημ καὶ ἐγγνήθῃ εἰς τὴν ἠρωτικὴν Ὑδραν. Ἀνιχόν εἰς παλαιὰ ναυτικὴν οἰκογένειαν διακριθεῖσαν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 21, ἀνετράφη μετ' ἅς παλαιὰς ἠρωτικᾶς ἑλληνικᾶς παραδόσεως, αἰσθανθεῖς ἀπὸ ἔθνους κλίον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης εἶνε ἐγγόνος τοῦ πρωθυπουργοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου, ἀδελφοῦ τοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐνσημαστος τὸν ἀγῶνα διὰ σπουδαίων χρηματικῶν εισφορῶν καὶ σῶσαντος διὰ τῆς συνέσεως του τὴν πατρίδα του ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν. Καταστραφέντος τοῦ Λαζάρου οἰκονομικῶς κατεστράφη καὶ ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια, διότι ὀλόκληρος συντεσφερε εἰς τὸν ἀγῶνα. Δι' αὐτὸ καὶ ὅτε ἤλθε εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης, ἀφῶ ἀκουσε τὰ πρῶτα μαθήματα εἰς τὴν Ὑδραν καὶ κατοπίνα τὸν

ἑλληγικοῦ σχολείου εἰς τὸν Πόρον ἐγκατασταθεῖς ἐκεῖ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὸ μέγρον Λουζίνα (τὸν πολιτευτῶν), ἦτο πτωχός. Εἰς τὰς Ἀθήνας συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του ὁ Κουντουριώτης καὶ κατετάγη εἰς τὸ ναυτικόν. Σχολῆ Δοξίμων δὲν ἔπλεξε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὡς τοιαυτὴ δὲ ἐχρησίμευε ἕνα πλοίου.

Τὸ θῆρος τοῦ Κουντουριώτη ἐδέχθη ἔκτοτε καὶ εἰς πομπορίας καὶ εἰς ναυμαχίας. Πρὸ τοῦ 1912 γενεὴ ἐπεκράτη γνώμῃ εἰς τὸ ναυτικόν μας, τὴν ὅποιαν παρεδέχτο καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ὅτι τὰ πολεμικὰ μας πλοία δὲν ἦτο δογῶν νὰ γίνοντο ὑπερωκεανίων ταξίδι. Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης διὰ νὰ δεῖξῃ τὸ σφαλὸν τῆς γνώμης, ἔπλεξε μαζί του μερικοὺς δοξίμους καὶ ἐπιβιβάσθεις ὄχι θωρηκὸ ἕκ τῶν κυριῶν, τῆς «Ὑδρας», τῶν «Σπετσῶν», ἢ τῶν «Ψαρών», ἀλλὰ πλοίου πολὺ μικροτέρου, τοῦ «Μισοῦλη», μετῆθ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐννοεῖται ὅτι κατὰ τὸν πλοῖον συνιγνησε μεγίστας δυσκολίας.

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Κουντουριώτη. Καὶ ἐχόμεθα εἰς τὸ ἀνέκδοτον.

Εἰς μίαν τῶν κρισιοτέρον στιγμῶν τῆς ναυμαχίας τῆς Ἑλλῆς χάσιος ἀξιοματικὸς εἰρισκόμοσος μετὰ τοῦ ναυάρχου εἰς τὴν γέφυραν τοῦ «Ἀρέφωρ» καὶ πρῶτην φορᾶν συμμετέχον εἰς ναυμαχίαν, ἠσθάνθη τόσομ μεγάλον ψυχικόν κλονισμόν, ὥστε ἔπλεσε ἠμικλήθεμος ἐπὶ τοῦ πύνακος ὅπου ὑπῆρχον τοποθετημένα τὰ κενδρούνια, διὰ τὸν ὅποιον συννεοῖτο ὁ ναύαρχος μετ' ὄλας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ «Ἀρέφωρ». Ὁ ἔστρομος ἀξιοματικὸς καθώς ἔπλεσε μετ' ἰδιοῦν εἰς τὸν πίνακα ἔπλεσε τοὺς κώδικους καὶ ἐσήμαναν ὄλοι συγχρόνως. Ἀντιληφθεῖς τοῦτο ὁ ναύαρχος εὐρέθη εἰς δυσκόλον θέσιν. Ὅλα αἱ ὑπηρεσία ἐρωτοῦσαν τι ἤθελε, καὶ φυσικά δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἰπῇ τὶ ἀκριβὸς εἶχε συμβεῖ ὅτε νὰ τὰς ἀρήσῃ χωρὶς ἀπάντησιν, διότι πολὺ πιθανόν νὰ κατελαμβάνοντο ἀπὸ ἀνηρωσίαν καὶ νὰ ἔχωναν τὸ ἠθικόν των, οἱ ἀξιοματικοὶ καὶ τὸ πλῆρομα. Τότε τοῦ ἐπῆλθε μία φωτεινὴ ἰδέα. Διέταξε νὰ ἀναγγελιοῦν εἰς τὰς ὑπηρεσίας ὅτι ὁ ἑλληγικός στόλος... ἐνικόσθη!

—«Νικόσθη!» ἐφώνησε πρὸς ὄλας τὰς ὑπηρεσίας ὁ ἐκτελέσας τὴν διαταγὴν τοῦ ναυάρχου, ἀξιοματικὸς. Αὐτὸ ἤκουσε. Ἀπὸ τὸ πλῆρομα νὰ τρομοκρατηθῇ ἐμφυρόθηκε καὶ ἐνεπλήσθη θάρρους.

—Νικόσθην!

Ἡ κραυγὴ αὐτὴ ἀντηχοῦσε χαροῦσση ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἡ θαυμασία αὐτὴ ἐτοιμότης τοῦ ναυάρχου κατάρθρωσε νὰ μεταβάλλῃ εἰς παρόγοντα νίκησ ἐνα

Ὁ ναύαρχος κ. Βότσης

